

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 28 listopada 1980 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania gruźlicy bydłej.

Na podstawie art. 6 lit. a), art. 17, art. 28, art. 29 lit. a) i art. 109 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 662, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Gruźlica bydłowa, wywoływana u bydła, koni, trzody chlewnej, owiec i kóz przez prątek *Mycobacterium bovis*, zwana dalej „gruźlicą”, podlega zwalczaniu.

2. Gruźlicę włącza się do zaraźliwych chorób zwierzęcych podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami).

§ 2. 1. Zwierzę określone w § 1, chore na gruźlicę, powinno być zabite. Decyzję w tej sprawie wydaje wojewoda; decyzja powinna zawierać:

- 1) nakaz odosobnienia i oznakowania chorego zwierzęcia przez wycięcie trójkąta równoramiennego w części wierzchołkowej prawej małżowiny usznej,
- 2) zakaz wyprowadzania zwierząt z gospodarstwa, z wyjątkiem przewozu do rzeźni,
- 3) nakaz oczyszczenia i odkażenia pomieszczeń dla zwierząt,
- 4) nakaz badań zwierząt pozostających w gospodarstwie,
- 5) określenie kwoty odszkodowania według rynkowej wartości zwierzęcia.

2. Jeżeli nie ma niebezpieczeństwa rozprzestrzeniania się gruźlicy, decyzja, o której mowa w ust. 1, może prze-

widywać zabicie cielnych krów lub żrebných klaczy po ich wycieleniu lub oźrebienu.

§ 3. Mleko pochodzące od zwierzęcia chorego na gruźlicę należy pozyskiwać do oddzielnego naczynia, przygotować i zużyć w gospodarstwie.

§ 4. Bydło podlega okresowym, profilaktycznym badaniom na gruźlicę na podstawie zarządzenia wojewody.

§ 5. 1. Gospodarstwo uważa się za wolne od gruźlicy, jeżeli potwierdza to wynik ostatniego badania bydła.

2. Gospodarstwo uważa się również za wolne od gruźlicy, jeżeli wykonano decyzję, o której mowa w § 2 ust. 1, i wynik dwóch kolejnych badań potwierdzi niewystępowanie źródeł gruźlicy.

3. Uznanie gospodarstwa za wolne od gruźlicy stwierdza wojewódzki zakład weterynarii.

§ 6. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o wojewodzie, rozumie się przez to również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego.

§ 7. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1959 r. w sprawie zwalczania gruźlicy bydła (Dz. U. z 1959 r. Nr 34, poz. 208 i z 1972 r. Nr 38, poz. 251),
- 2) rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1959 r. w sprawie przekazania organom administracji rolnej prezydentów powiatowych rad narodowych uprawnień do przyznawania niektórych odszkodowań za bydło zabite z powodu gruźlicy (Dz. U. Nr 48, poz. 295).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1982 r.

Minister Rolnictwa: *L. Kłonica*